Դաս 38. «Սասունցի Դավիթ» էպոսի մյուս կերպարները

Մկրտիչ Խերանյան

Սասնա տուն

(հատված)

Ասում են՝ ամռան խաղաղ մի գիշեր
Հովիվն իր կորած գառն է ման գալիս,
Ագռավուքարի մոտով անցնելիս
Տեսնում է նրա քարե դուռը բաց
Ու ներս է մտնում:
Մհերը, այնտեղ՝ քարայրում նստած,
Միտք է անում խոր՝ ձեռքը ծնոտին,
Մեծ Թուր Կայծակին իր գոգը դրած
Ու կողքը կանգնած հրեղեն իր ձին:
– Բարև, Մհե՛ր:
– Բարո՛վ եկար, հովի՛վ ախպեր,
Ուշ գիշերով ի՞նչ ես փնտրում
Էս քարերում:
– Գառ է կորել, Սասնա՛ Մհեր,
Որ չգտնեմ, տերս դժնի
Տունս գլխիս փուլ կբերի,
Ինձ դուրս կանի:
– Էդպես չա՞ր է աշխարհը դեռ...
– Չա՛ր է, չա՛ր է, Սասնա՛ Մհեր:
– Էլի էնպես խեղճը դարդում,
Զորեղն ուրա՞խ...
– Հա՛, Մհե՛ր, հա՛:

– Լուծն ու շղթան չե՞ն թոթափում...
– Չէ՛, Մհե՛ր, չէ՛:
Ռամիկը դեռ անմիաբան
Ու շա՜տ խեղճ է:
Ապրում են դեռ բաժան-բաժան,
Եվ իշխում է փերը դաժան...
Իսկ դու, Մհե՛ր, ե՞րբ դուրս կգաս,
Կելնես քարե քո զնդանից:
– Երբ որ կանչե ռամիկը ինձ,
Երբ որ լինեն մեկ-միաբան՝
Ընդդեմ չարի ու բռնության,
Էն օր, ահա՛, դուրս կգամ ես,
Կելնեմ քարե իմ զնդանից,
Որ բյուր-բյուրոց հետ միասին
Քանդենք աշխարհ, շինենք նորից...